

EURÓPSKA RADA

Európska rada, ktorú tvoria hlavy štátov alebo predsedovia vlád členských štátov, zabezpečuje potrebný impulz na rozvoj Európskej únie a stanovuje všeobecné politické usmernenia. Aj predseda Komisie je členom Európskej rady, ale bez hlasovacieho práva. Predseda Európskeho parlamentu vystupuje s príhovorom na začiatku zasadnutí Európskej rady. Lisabonskou zmluvou sa Európska rada ustanovila ako inštitúcia Únie s dlhodobým predsedníctvom.

PRÁVNY ZÁKLAD

Články 13, 15, 26, 27 a 42 ods. 2 Zmluvy o Európskej únii (Zmluvy o EÚ).

HISTÓRIA

Európska rada je v súčasnosti vrcholnou konferenciou vedúcich predstaviteľov štátov alebo vlád členských štátov EÚ. Prvé takéto európske vrcholné stretnutie sa uskutočnilo v Paríži v roku 1961 a od roku 1969 sa tieto samity konajú čoraz častejšie.

Na európskom samite vo februári 1974 v Paríži sa rozhodlo, že v budúcnosti by sa mali tieto stretnutia hláv štátov alebo predsedov vlád konať pravidelne pod názvom „Európska rada“, aby bolo možné zaujať k problémom európskej integrácie všeobecný prístup a zabezpečiť riadnu koordináciu činností EÚ.

Európska rada sa do súboru zmlúv Spoločenstva prvýkrát zaradila [Jednotným európskym aktom](#) (1986), ktorý vymedzil jej zloženie a stanovil, že sa bude schádzať dvakrát ročne.

[Maastrichtskou zmluvou](#) (1992) sa oficiálne potvrdila jej úloha v inštitucionálnom procese EÚ.

Lisabonskou zmluvou (formálne známou ako Zmluva o Európskej únii, 2009) sa z Európskej rady stala skutočná inštitúcia EÚ (článok 13) s vymedzenými úlohami, v rámci ktorých „dáva Únii potrebné podnety na jej rozvoj a určuje jej všeobecné politické smerovanie a priority“ (článok 15). Európska rada a Rada Európskej únie (ďalej len „Rada“) sa dohodli, že budú spoločne využívať oddiel II rozpočtu EÚ (článok 43 písm. b) nariadenia o rozpočtových pravidlách), čo vysvetľuje, prečo má všeobecný rozpočet len 10 oddielov, a nie 11, hoci Európska rada a Rada sú rôzne inštitúcie.

ORGANIZÁCIA

Európska rada, ktorú zvoláva jej predseda, pozostáva z hláv štátov alebo predsedov vlád 27 členských štátov a predsedu Komisie (článok 15 ods. 2 Zmluvy o EÚ). Na jej práci sa zúčastňuje vysoký predstaviteľ Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku. Predseda Európskeho parlamentu je spravidla vyzvaný, aby vystúpil na začiatku zasadnutia (článok 235 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ)).

Predseda volí samotná Európska rada na obdobie dva a pol roka, ktoré môže byť jedenkrát obnovené. Predseda Európskej rady zastupuje EÚ navonok vo svete. Jeho

úloha je stanovená v článku 15 Zmluvy o EÚ. Súčasný predseda Charles Michel začal svoje prvé funkčné obdobie 1. decembra 2019 a bol opätovne zvolený v marci 2022 na druhé funkčné obdobie od 1. júna 2022 do 30. novembra 2024.

Európska rada zvyčajne rozhoduje o veciach na základe konsenzu, pri mnohých dôležitých vymenovaniach však rozhoduje kvalifikovanou väčšinou (najmä o vymenovaní svojho predsedu, o výbere kandidáta na funkciu predsedu Európskej komisie, o vymenovaní vysokého predstaviteľa Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku a prezidenta Európskej centrálnej banky).

Európska rada spravidla zasadá najmenej štyrikrát ročne. Od roku 2008 sa Európska rada stretávala častejšie, a to najmä počas finančnej krízy a následnej dlhovej krízy eurozóny. V poslednom období Európsku radu výrazne zamestnávali aj migračné toky do EÚ a otázky vnútornej bezpečnosti.

Od roku 2016 sa hlavy štátov a vlád stretávajú vo formáte EÚ27, bez Spojeného kráľovstva. Tieto stretnutia boli pred oficiálnym oznámením Spojeného kráľovstva o vystúpení z EÚ podľa článku 50 Zmluvy o EÚ v marci 2017 spočiatku neformálne. Po tomto oznámení sa popri pravidelných zasadnutiach uskutočnili viaceré oficiálne zasadnutia Európskej rady vo formáte EÚ27 (článok 50).

Okrem toho sa členovia Európskej rady stretávajú vo forme medzivládnych konferencií (MVK): tieto konferencie zástupcov vlád členských štátov sa zvolávajú na účely prerokovania a schvaľovania zmien zmlúv EÚ. Pred nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy v roku 2009 to bol jediný postup na revíziu zmlúv. Teraz sa nazýva „riadny revízny postup“. Medzinárodná konferencia zvolaná predsedom Európskej rady rozhoduje o zmenách zmlúv jednomyselne.

ÚLOHA

A. Miesto v inštitucionálnom systéme EÚ

Podľa článku 13 Zmluvy o EÚ je Európska rada súčasťou jednotného inštitucionálneho rámca Únie. Jej úlohou je však skôr poskytovať všeobecné politické podnety, a nie fungovať ako rozhodovací orgán v právnom zmysle. Rozhodnutia s právnymi dôsledkami pre EÚ prijíma iba vo výnimočných prípadoch (pozri bod C ods. 2 ďalej), ale získala niekoľko inštitucionálnych rozhodovacích právomocí. Európska rada môže teraz prijímať právne záväzné akty, ktoré môžu byť napadnuté na Súdnom dvore Európskej únie, a to aj pre nečinnosť (článok 265 ZFEÚ).

Článok 7 ods. 2 Zmluvy o EÚ udeľuje Európskej rade právomoc začať postup na pozastavenie práv členského štátu v dôsledku závažného porušenia zásad Únie, a to po súhlase Parlamentu.

B. Vzťahy s inými inštitúciami

Európska rada prijíma rozhodnutia úplne nezávisle a vo väčšine prípadov na to nie je potrebná iniciatíva Komisie ani účasť Parlamentu.

Lisabonská zmluva však zachováva organizačné prepojenie s Komisiou, pretože jej predseda je členom Európskej rady bez hlasovacieho práva a vysoký predstaviteľ Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku sa zúčastňuje na rokovaní. Okrem toho Európska rada často žiada Komisiu, aby jej predložila správy v súvislosti

s prípravou svojich zasadnutí. V článku 15 ods. 6 písm. d) Zmluvy o EÚ je ustanovená požiadavka, aby predseda Európskej rady po každom zasadnutí predložil správu Parlamentu. Predseda Európskej rady sa tiež každý mesiac stretáva s predsedom Parlamentu a predsedami politických skupín. Vo februári 2011 predseda súhlasil s tým, že bude odpovedať na písomné otázky poslancov EP týkajúce sa jeho politických činností. Parlament však môže uplatňovať do určitej miery aj neformálny vplyv, a to prostredníctvom účasti svojho predsedu na zasadnutiach Európskej rady, schôdzí lídrov strán, ktoré sa konajú v rámci ich príslušných európskych politických rodín pred zasadnutiami Európskej rady, a prostredníctvom uznesení, ktoré prijíma v súvislosti s bodmi programu zasadnutí, výsledkami zasadnutí a oficiálnymi správami, ktoré mu predkladá Európska rada.

Na základe Lisabonskej zmluvy sa nová funkcia vysokého predstaviteľa Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku stala ďalšou zložkou, ktorá navrhuje a vykonáva zahraničnú politiku v mene Európskej rady. Predseda Európskej rady je zodpovedný za zastupovanie EÚ navonok v záležitostiach týkajúcich sa spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky bez toho, aby boli dotknuté právomoci vysokého predstaviteľa Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku.

C. Právomoci

1. Inštitucionálna oblasť

Európska rada dáva EÚ potrebné podnety na jej rozvoj a určuje jej všeobecné politické smerovanie a priority (článok 15 ods. 1 Zmluvy o EÚ). Kvalifikovanou väčšinou rozhoduje aj o zložení Rady a kalendári rotujúcich predsedníctiev.

2. Otázky zahraničnej a bezpečnostnej politiky ([5.1.1](#)) a ([5.1.2](#))

Európska rada vymedzuje zásady a všeobecné smerovanie spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky (SZBP) a rozhoduje o spoločných stratégiách na jej uplatňovanie (článok 26 ZEÚ). Európska rada rozhoduje jednomyselne o tom, či odporučí členským štátom, aby pristúpili k postupnému vymedzeniu spoločnej obrannej politiky EÚ v súlade s článkom 42 ods. 2 Zmluvy o EÚ.

Ak má členský štát v úmysle podať námietku proti prijatiu rozhodnutia z dôležitých dôvodov národného záujmu, Rada môže kvalifikovanou väčšinou rozhodnúť o tom, že vec postúpi Európskej rade na jednomyselné rozhodnutie (článok 31 ods. 2 Zmluvy o EÚ). Rovnaký postup sa môže uplatniť, ak sa členské štáty rozhodnú zaviesť v tejto oblasti posilnenú spoluprácu (článok 20 Zmluvy o EÚ).

V odporúčaní občanov č. 21, ktoré prijala Konferencia o budúcnosti Európy, sa požaduje, aby EÚ zlepšila svoju schopnosť prijímať rýchle a účinné rozhodnutia, najmä prechodom od jednomyselného hlasovania k hlasovaniu kvalifikovanou väčšinou v oblasti SZBP a posilnením úlohy vysokého predstaviteľa Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku. Parlament vo svojom [uznesení z 9. júna 2022 o výzve na zvolanie konventu na účel revízie zmlúv](#) predložil Rade návrhy na zmeny zmluvy v rámci riadneho revízneho postupu stanoveného v článku 48 ZEÚ. Kľúčovým návrhom bolo umožniť rozhodovanie v Rade kvalifikovanou väčšinou namiesto jednomyselnosti v príslušných oblastiach, ako je prijatie sankcií, a v prípade núdzovej situácie. Parlamentný Výbor pre ústavné veci pripravuje aj správu o vykonávaní premostovacích doložiek v zmluvách EÚ (t. j. doložiek, ktoré umožňujú zmenu legislatívneho postupu

bez formálnej zmeny zmlúv), v ktorej navrhuje, aby sa premostovacie doložky aktivovali v niektorých prioritných oblastiach politiky, ako je spoločná zahraničná a bezpečnostná politika.

3. Správa hospodárskych záležitostí a viacročný finančný rámec (MFF) ([1.4.3](#))

Od roku 2009 sa z dôvodu krízy štátnych dlhov Európska rada a samity eurozóny stali hlavnými aktérmi pri riešení dôsledkov celosvetovej bankovej krízy. Niekoľko členských štátov získalo balíky finančnej pomoci prostredníctvom ad hoc dohôd alebo dočasných dohôd, o ktorých rozhodli vedúci predstavitelia štátov alebo predsedovia vlád členských štátov a ktoré boli neskôr ratifikované v členských štátoch. Od roku 2012 sa finančná pomoc poskytuje prostredníctvom stáleho Európskeho mechanizmu pre stabilitu (EMS). Vlády členských štátov vypracovali za aktívnej účasti Komisie, Parlamentu a Európskej centrálnej banky medzinárodnú zmluvu – Zmluvu o stabilite, koordinácii a správe v hospodárskej a menovej únii (tiež nazývanú rozpočtová dohoda) – ktorá umožňuje prísnejšiu kontrolu rozpočtovej a sociálno-ekonomickej politiky členských štátov. To vyvoláva čoraz viac otázok týkajúcich sa úlohy Komisie a Parlamentu v správe hospodárskych záležitostí eurozóny.

Európska rada zohráva dôležitú úlohu aj v európskom semestri. Na svojich jarných zasadnutiach stanovuje politické smerovanie v oblasti makroekonomickej, fiškálnej a štrukturálnej reformy a politik podporujúcich rast. Na júnových zasadnutiach schvaľuje odporúčania, ktoré sú výsledkom hodnotenia národných programov reforiem vypracovaných Komisiou a prerokúvaných v Rade.

Podieľa sa tiež na prerokúvaní viacročného finančného rámca (VFR), kde zohráva ústrednú úlohu pri dosahovaní politickej dohody o kľúčových politických otázkach nariadenia o VFR, ako sú limity výdavkov, výdavkové programy a zdroje financovania.

4. Policajná a justičná spolupráca v trestných veciach ([4.2.6](#) and [4.2.7](#))

Európska rada na požiadanie člena Rady rozhodne, či sa nadviaže posilnená spolupráca v oblasti týkajúcej sa týchto záležitostí (článok 20 Zmluvy o EÚ). Lisabonskou zmluvou sa zaviedlo niekoľko nových premostovacích ustanovení umožňujúcich Európskej rade, aby zmenila pravidlo prijímania rozhodnutí v Rade z jednomyselného rozhodovania na hlasovanie na základe väčšiny ([1.2.4](#)).

DOSIAHNUTÉ VÝSLEDKY

Európska rada stanovila päťročný strategický program (2019 – 2024), v ktorom sa určujú prioritné oblasti pre dlhodobejšie opatrenia a zameranie EÚ. Okrem strategického programu sa v jeho krátkodobých pracovných programoch, tzv. Agende lídrov, stanovujú témy nadchádzajúcich zasadnutí Európskej rady a medzinárodných samitov. Napríklad v [orientačnej Agende lídrov uverejnenej vo februári 2023](#) sa stanovujú orientačné priority na obdobie od januára do júla 2023, ktoré zahŕňajú najmä pokračujúcu podporu EÚ Ukrajine v reakcii na ruskú útočnú vojnu, hospodárstvo a posilnenie dlhodobej konkurencieschopnosti v EÚ a strategickej autonómie EÚ, a to aj v oblasti bezpečnosti a energetiky.

Prijatie strategického programu na roky 2024 – 2029 je naplánované na jún 2024. Pred zasadnutím Európskej rady v júni 2023 zaslal predseda Európskej rady Michel [list](#) s cieľom začať rokovania. Navrhol štyri hlavné oblasti nadchádzajúceho programu:

konsolidácia hospodárskej a sociálnej základne EÚ (zelená a digitálna transformácia, konkurencieschopnosť, inovácie, zdravie), riešenie energetickej výzvy, posilnenie spôsobilostí EÚ v oblasti bezpečnostnej a obrannej politiky a prehĺbenie spolupráce so zvyškom sveta. Okrem toho navrhol posilniť celkový prístup EÚ k migrácii.

A. Viacročný finančný rámec

Scieľom napomôcť obnovu EÚ po pandémie a podporiť investície do zelenej a digitálnej transformácie sa vedúci predstavitelia Európskej rady na [mimoriadnom zasadnutí 17. – 21. júla 2020](#) dohodli na komplexnom balíku vo výške 1 824,3 miliardy EUR, v ktorom sa kombinuje viacročný finančný rámec (VFR) a mimoriadne úsilie o obnovu v rámci nástroja Next Generation EU (NGEU).

Na zasadnutí [1. ebruára 2024](#) dosiahla Európska rada dohodu o revízii VFR na roky 2021 – 2027. Rada EÚ následne schválila tri legislatívne akty zamerané na posilnenie dlhodobého rozpočtu a riešenie vznikajúcich výziev. Prijatý balík zahŕňa zmeny finančného rámca a zriadenie Nástroja pre Ukrajinu a Platformy strategických technológií pre Európu (STEP).

B. Zahraničná a bezpečnostná politika

Zahraničná a bezpečnostná politika bola od začiatku 90. rokov 20. storočia dôležitým bodom vrcholných zasadnutí Európskej rady. Rozhodnutia prijaté v tejto oblasti zahŕňali:

- medzinárodnú bezpečnosť a boj proti terorizmu,
- európsku susedskú politiku a vzťahy s Ruskom,
- vzťahy so stredomorskými krajinami a s Blízkym východom.

Európska rada na zasadnutí v [Helsinkách 10. a 11. decembra 1999](#) rozhodla o posilnení SZBP rozvojom vojenských a civilných spôsobilostí v oblasti krízového riadenia.

Na [zasadnutí 22. a 23. júna 2017](#) sa Európska rada dohodla, že treba začať stálu štruktúrovanú spoluprácu (PESCO) na posilnenie bezpečnosti a obrany Európy. Stála štruktúrovaná spolupráca bola zriadená rozhodnutím Rady z 11. decembra 2017. Na spolupráci PESCO sa zúčastňujú všetky členské štáty EÚ s výnimkou Dánska a Malty. Celkovo sa v súčasnosti v rámci PESCO realizuje 46 projektov.

Európska rada sa na uvedenom mimoriadnom zasadnutí 17. – 21. júla 2020 dohodla, že Európsky mierový nástroj sa zriadi ako mimorozpočtový nástroj na financovanie opatrení v oblasti bezpečnosti a obrany. Finančný strop pre nástroj na obdobie 2021 – 2027 bol stanovený na 5 000 miliárd EUR a má sa financovať ako mimorozpočtová položka mimo rámca VFR z príspevkov členských štátov vypočítaných podľa distribučného kľúča založeného na hrubom národnom dôchodku (HND).

Európska rada na mimoriadnom zasadnutí 30. a 31. mája 2022 odsúdila útočnú vojnu Ruska voči Ukrajine a dohodla sa na šiestom balíku sankcií, ktoré sa vzťahujú na ropu a ropné produkty dodávané z Ruska do členských štátov. Zaviedla sa dočasná výnimka pre ropu dodávanú ropovodom. Lídri vyzvali Radu Európskej únie, aby nové sankcie bezodkladne dokončila a prijala.

Podľa záverov zo [zasadnutia Európskej rady z 23. marca 2023](#) „Európska únia stojí odhodlane a pevne po boku Ukrajiny a bude Ukrajine a jej obyvateľom naďalej poskytovať silnú politickú, hospodársku, vojenskú, finančnú a humanitárnu podporu, a to tak dlho, ako to bude potrebné“.

C. Rozšírenie ([5.5.1](#))

Európska rada stanovila podmienky pre každé kolo rozširovania EÚ. V roku 1993 v Kodani položila základy ďalšej prístupovej vlny (kodanské kritériá). Na stretnutiach v nasledujúcich rokoch sa ďalej vymedzili kritériá prijatia a určili sa inštitucionálne reformy požadované pred prístupím.

[Európska rada v Kodani \(12. a 13. decembra 2002\)](#) rozhodla o prístupení Cypru, Česka, Estónska, Maďarska, Lotyšska, Litvy, Malty, Poľska, Slovenska a Slovinska od 1. mája 2004. Rumunsko a Bulharsko vstúpili do Európskej únie 1. januára 2007.

Na zasadnutí v Luxemburgu 3. októbra 2005 schválila Rada rámec pre rokovania s Chorvátskom a Tureckom o ich prístupení k EÚ. Zmluva o prístupení Chorvátska bola podpísaná 9. decembra 2011 a Chorvátsko pristúpilo 1. júla 2013.

Rada pre všeobecné záležitosti prijala 14. decembra 2021 [závery o rozširovaní a procese stabilizácie a pridruženia](#) v súvislosti s Čiernou Horou, Srbskom, Tureckom, Severomacedónskou republikou, Albánskom, Bosnou a Hercegovinou a Kosovom, v ktorých zhodnotila pokrok dosiahnutý v každej z týchto kandidátskych a potenciálnych kandidátskych krajín.

Európska rada udelila [23. júna 2022](#) Ukrajine štatút kandidátskej krajiny na základe jej žiadosti o členstvo z 28. februára 2022 a vyzvala Komisiu, aby Rade podala správu o splnení podmienok uvedených v stanovisku Komisie k žiadosti o členstvo. O ďalších krokoch rozhodne Rada po úplnom splnení všetkých týchto podmienok.

Európska rada vo svojich [záveroch z mimoriadneho zasadnutia z 9. februára 2023](#) „oceňuje[–nila] značné úsilie, ktoré Ukrajina v posledných mesiacoch vynaložila v záujme dosiahnutia cieľov, o ktoré sa opiera jej štatút kandidátskej krajiny na členstvo v EÚ. Víta[–la] reformné úsilie Ukrajiny v takýchto ťažkých časoch a nabáda[–la] ju, aby v tejto ceste pokračovala a splnila podmienky uvedené v stanovisku Komisie k jej žiadosti o členstvo s cieľom pokročiť smerom k budúcemu členstvu v EÚ.“

[Európska rada na zasadnutí 14. a 15. decembra 2023](#) rozhodla o začatí prístupových rokovaní s Ukrajinou a Moldavskou republikou a o udelení štatútu kandidátskej krajiny Gruzínsku „za predpokladu, že sa podniknú relevantné kroky stanovené v príslušných odporúčaniach Komisie z 8. novembra 2023“.

D. Vystúpenie Spojeného kráľovstva z Európskej únie

Európska rada na zasadnutí (o článku 50) vo formáte EÚ27, ktoré sa konalo 23. marca 2018, schválila usmernenia týkajúce sa rámca budúceho vzťahu so Spojeným kráľovstvom po brexite. Podľa týchto usmernení sa EÚ usiluje o čo najužšie partnerstvo so Spojeným kráľovstvom, ktoré by – okrem iných oblastí – malo zahŕňať obchodnú a hospodársku spoluprácu a spoluprácu v oblasti bezpečnosti a obrany.

Európska rada vo formáte EÚ27 schválila 17. októbra 2019 revidovanú dohodu o vystúpení a revidované politické vyhlásenie, na ktorých sa v ten istý deň dohodli

vyjednávači EÚ a Spojeného kráľovstva. Táto dohoda mala umožniť riadený odchod Spojeného kráľovstva z Európskej únie.

Európska rada 29. októbra 2019 na základe žiadosti Spojeného kráľovstva prijala rozhodnutie o predĺžení obdobia uvedeného v článku 50 ods. 3 Zmluvy o EÚ do 31. januára 2020 s cieľom poskytnúť viac času na ratifikáciu dohody o vystúpení. Dohoda o vystúpení nadobudla platnosť 31. januára 2020. Znamenala ukončenie obdobia podľa článku 50 Zmluvy o EÚ a začiatok prechodného obdobia, ktoré trvalo do 31. decembra 2020. Spojené kráľovstvo už v súčasnosti nie je členským štátom EÚ, ale treťou krajinou.

E. Inštitucionálne reformy

Európska rada na svojom zasadnutí v Tampere (15. a 16. októbra 1999) rozhodla o postupe vypracovania Charty základných práv Európskej únie ([4.1.2](#)). Na zasadnutí v Helsinkách (v decembri 1999) zvolala medzivládnu konferenciu na prípravu Zmluvy z Nice.

Na zasadnutí v Laekene (14. a 15. decembra 2001) Európska rada rozhodla o zvolaní Konventu o budúcnosti Európy, na ktorom bol vypracovaný návrh neúspešnej Ústavnej zmluvy ([1.1.4](#)). Po dvaapoločnom období inštitucionálnej patovej situácie Európska rada na zasadnutí 21. a 22. júna 2007 prijala podrobný mandát na medzivládnu konferenciu, na základe ktorej bola 13. decembra 2007 podpísaná Lisabonská zmluva, ktorá nadobudla platnosť 1. decembra 2009 ([1.1.5](#)). Dňa 25. marca 2011 prijala Európska rada rozhodnutie o zmene článku 136, čím sa umožnilo vytvorenie EMS v roku 2012.

Európska rada 28. júna 2018 prijala [rozhodnutie o zložení Európskeho parlamentu](#), ktoré členským štátom umožnilo prijať potrebné vnútroštátne opatrenia na usporiadanie volieb do Parlamentu na volebné obdobie 2019 – 2024^[1].

Nedávne krízy, najmä pandémie COVID-19 a vojna na Ukrajine, zdôraznili potrebu inštitucionálnych reforiem s cieľom posilniť schopnosť EÚ včas a účinne reagovať na naliehavé situácie.

Parlament vo svojom [uznesení o výsledku Konferencie o budúcnosti Európy](#), ktoré bolo prijaté 4. mája 2022, uvítal závery a odporúčania konferencie, uznal [potrebu zmien zmlúv](#) a požiadal svoj Výbor pre ústavné veci, aby pripravil návrhy na reformu zmlúv EÚ prostredníctvom konventu v súlade s [článkom 48 Zmluvy o EÚ](#). Dňa 9. júna 2022 Parlament prijal [uznesenie o výzve na zvolanie konventu na účel revízie zmlúv](#). Kľúčovým návrhom je reforma postupov hlasovania a umožniť rozhodovanie v Rade kvalifikovanou väčšinou namiesto jednomyselnosti v príslušných oblastiach, ako sú prijatie sankcií a premostovacie doložky, a v prípade núdzovej situácie. Parlament prijal 11. júla 2023 [uznesenie](#) o vykonávaní premostovacích doložiek v zmluvách EÚ. Dňa 22. novembra 2023 prijal [uznesenie](#) o podnetoch na revíziu zmlúv, v ktorom naliehavo vyzval Európsku radu, aby zvolala konvent na revíziu zmlúv s cieľom modernizovať legislatívne postupy.

Eeva Pavy / Pablo Abril Marti
05/2024

[1] [Rozhodnutie Európskej rady \(EÚ\) 2018/937 z 28. júna 2018, ktorým sa stanovuje zloženie Európskeho parlamentu.](#)